

JUDr. Harabin podal trestné oznámenie na Lipšicovho politického pandrláka - vyšetrovateľa M. Kochlica

- CZ24 News | 9. června 2022

SLOVENSKO: Za trestné činy zneužívania právomoci verejného činiteľa a porušovania domovej slobody a trestného činu porušovania tajomstva prepravovaných správ, minimálne v štádiu pokusu, resp. prípravy bolo dnes na Úrad inšpekčnej služby JUDr. Štefanom Harabinom v zast. JUDr. Jánom Foltánom, podané trestné oznámenie na mjr. Mgr. Martina Kochlica v nasledovnom znení:

Bratislava, 8. jún 2022

Úrad inšpekčnej služby

Pribinova 2

812 72 Bratislava

Trestné oznámenie na **mjr. Mgr. Martina Kochlica**

za trestné činy **zneužívania právomoci verejného činiteľa a porušovania domovej slobody**

a trestného činu **porušovania tajomstva prepravovaných správ**, minimálne v štádiu pokusu, resp. prípravy.

Kochlic bol v minulosti finančne korumpovaný Georgom Sorosom americkým finančným podvodníkom, ktorý je trestne stíhaný vo viacerých štátoch za finančné machinácie. Korupčná závislosť na Sorosovi je bez najmenších pochybností nesporná už z toho, že dvakrát dostal štipendium od Sorosovej Nadácie otvorenej spoločnosti (Výročné správy NOS za roky 2003, 2004).

Kochlic mohol akceptovať obsah skutku, na podklade ktorého bolo začaté trestné stíhanie vo veci iba po preštudovaní mojich príspevkov www.facebook.com pod užívateľským menom „Štefan Harabin“ od roku 2016, v ktorých som najmenej 100 krát v rôznych súvislostiach Georga Sorosa označil za kriminálne - korupčného podvodníka.

Nepochybne Kochlic vedel, že ja (u neho zjavne podozrivá osoba) mám mimoriadne negatívny vzťah k jeho finančnému tutorovi Sorosovi, od ktorého bral korupčne peniaze s tým, že to splatí rozhodovacím procesom v budúcnosti cez zastavanú funkciu v štátnom aparáte. Študent práva, ktorý po skončení štúdia sa chce zamestnať v štátnych službách, vrátane polície, nemôže poberať štipendium od súkromníka, lebo v rozhodovacom procese v mene štátu, je automaticky od neho závislý.

Navyše Kochlic je spolužiak môjho syna Branislava, s ktorým mal osobné ostré konflikty ešte počas štúdia práve kvôli finančnému podvodníkovi Sorosovi, **ktoré prerástli do nenávisťného nepriateľstva.**

Poukazujúc i na **uznesenie Krajského súdu Bratislava z 2. marca 2021, sp. zn. 3Tos/13/2021**, už na základe týchto okolností bol Kochlic povinný sám v danej trestnej veci vzniesť námietku zaujatosti podľa § 31 ods. 1 Tr. por. pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka minimálne v intenciách teórie zdania.

Svoju zaujatosť umocňoval ďalšími nezákonnými úkonmi, keď dal podnet na podanie návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku na zaistenie počítačov, notebookov, tabletov, mobilných telefónov a iných elektronických technických prostriedkov slúžiacich na uchovávanie dát alebo komunikáciu, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace užívateľským profilom s menom „Štefan Harabin“, vytvoreným na sociálnej sieti Facebook s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan> a počítačov, notebookov, tabletov, mobilných telefónov a iných elektronických technických prostriedkov slúžiacich na uchovávanie dát alebo komunikáciu, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace s príspevkom, ktorý bol dňa 25.02.2022 v čase o 15:20 hod uverejnený na internetovej sociálnej sieti Facebook, v rámci verejného prístupného užívateľského profilu s menom „Štefan Harabin“ s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>.

Iniciovaním zaistenia technických prostriedkov chcel Kochlic zjavne nadbytočne dokumentovať obsah môjho nespochybniteľného príspevku z 25. 02. 2022, ktorý som ani po podaných trestných oznámeniach poslancov nikdy nepoprel, príspevok som nevymazal, lebo ide očividne len a len o môj názor na udalosti na Ukrajine a vo vyjadreniach pre všetky médiá som ho dobrovoľne zopakoval, čo je notoricky známa skutočnosť.

Z výroku príkazu na domovú prehliadku Špecializovaného trestného súdu (ďalej „ŠTS“) z 10. 5. 2022, č. p.: 16Ntt-33/2022-602-V-ŠTS-PK, vyplýva, že sa vzťahuje na počítače/notebooky/tablety/mobilné telefóny a iné elektronické zariadenia a to len v súvislosti s profilom „Štefan Harabin“ na sociálnej sieti Facebook – teda profilom mojím, čo je verejne známe a nesporné, resp. s mojím statusom z konkrétneho dňa, času a presného znenia, ako je to zrejmé z výroku uznesenia o vznesení obvinenia. Ide o nezameniteľný status, ktorý som nikdy nepopieral, nedištancoval sa od neho, ani len náznakom neprezentoval, že by sa mi niekto „nabúral“ do môjho Facebooku a napísal ho bez môjho vedomia a súhlasu, práve naopak, hlásil a hlásim sa k nemu ako je napísaný, v celom znení a na ňom trvám. Tieto skutočnosti boli a sú verejne známe. Po medializovaných trestných oznámeniach politikov (Šeliga, Stančík a podobných podporovateľov Ukronacistov) na moju osobu som sa opakovane vo verejnom priestore vyjadril, že na tomto statuse trvám, z môjho Facebooku som ho nevymazal a bolo a je všetkým bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že ide o môj status – názor a za nikoho iného sa neskrývam. Toto bolo notoricky známe aj orgánom činným v trestnom konaní (ďalej „OČTK“) i Kochlicovi. Nebol preto ani len prítomný dôvod uvažovať o domovej prehliadke v súkromnom byte na zabezpečenie notebooku a mobilu pre účely uvádzané v príkaze na domovú prehliadku.

V príkaze na domovú prehliadku ŠTS je jednoznačne konštatované, že jediným účelom jej výkonu má byť identifikácia a odňatie elektronického zariadenia, na ktorom bol vytvorený a z ktorého bol zasielaný status z 25. 2. 2022 na sociálnu sieť Facebook. Tento status je z pohľadu OČTK trestnoprávne relevantný a je preto v záujme OČTK takúto vec nájsť a zaistiť a **následne po preskúmaní takejto veci znalcom z odboru elektrotechniky vyhodnotiť, či bola použitá na komunikáciu na sociálnej sieti Facebook.**

Evidentné je, že jediným cieľom domovej prehliadky malo byť zistenie, či som určité elektronické

zariadenie skutočne používal ja, či som ho používal na komunikáciu na sociálnej sieti Facebook (cez statusy so svojimi sledovateľmi, ale aj inými užívateľmi) a najmä, či som skutočným autorom statusu z 25. 2. 2022.

Autorstvo statusu som nepopieral nikdy, o čom Kochlic nepochybne vedel, lebo zjavne sledoval môj Facebookový profil predtým ako pristúpil k domovej prehliadke (uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci je z 27. 2. 2022 a uznesenie o obvinení je až zo 16. 5. 2022, čiže takmer 2 mesiace ma monitoroval).

Na tomto profile som, okrem iného, reagoval i na spomínané trestné oznámenia politikov, či už komentármi, článkami, alebo linkami na relácie vo viacerých médiách a videami, kde som sa hrdo k statusu prihlásil a vyjadril v tom smere, že sa teším na trestnoprávnu konfrontáciu s takýmito „právnickými esami“ ako aj s vyšetrovateľom, ktorý si trúfne ísť v tejto veci so mnou do sporu v otázke pravdy o udalostiach na Ukrajine. Lebo ani jediným slovom som nehanobil Ukrajincov ako národ a zároveň som nikdy neschvaľoval žiadny trestný čin.

Tieto okolnosti Kochlicovi boli nesporne známe, ním zvolený postup bol preto očividne nezákonný a v rozpore so zásadou primeranosti a proporcionality. Primárne, ak už Kochlic chcel vznášať obvinenie (i keď zjavne nezákonne a nedôvodne), mal mi ho doručiť štandardným spôsobom – poštou. Tú si riadne preberám, neskrývam sa a žijem na adrese trvalého bydliska. Rovnakým spôsobom ma mal i predvolať na výsluch a nie zadržať v mieste trvalého bydliska – v bytovke s viacerými bytmi a tam bývajúcimi ľuďmi za asistencie cca 8 – 10 policajtov, z toho viacero kukláčov, hliadkujúcich aj pred bytom a ozbrojených samopalmi, ako keby som mal byť agresívny kriminálnik, recidivista, u ktorého je dôvodné predpokladať násilný a ostrý fyzický odpor. **Sám Kochlic v uznesení o vznesení obvinenia pritom píše o mne ako o dlhoročnom sudcovi**, čo je rovnako verejne známe. Mám za sebou už vyše 40 rokov výkonu v oblasti trestnej justície, vrátane postu predsedu senátu na Najvyššom súde, kde som i takých zločincov prejednával. **Konanie predvedené políciou na čele s Kochlicom bolo očividne neprimerané, politicky motivované a išlo len a iba o zastrašenie mňa, mojej rodiny a demonštráciu sily.**

Akákoľvek domová prehliadka nemala v danej veci dôvodne opodstatnenie. Z domovej prehliadky nebudú zistené nové, skôr neznáme, okolnosti. Niekoľkokrát som uviedol, že status som písal a zverejnil ja. Kochlic vykonaním domovej prehliadky nezákonne a neprimerane zasiahol do ľudských práv tak mojich, ako i celej mojej rodiny, **pričom ňou zisťoval skutočnosti už dávno predtým verejne známe a nesporné!**

Ak sa Kochlic, i napriek vyjadrenému, rozhodol prezentovať pred dverami môjho bytu príkazom na domovú prehliadku (len vďaka ktorému si zabezpečil nezákonný vstup do súkromného obydlia), **bolo jeho zákonnou povinnosťou, riešiť situáciu, čo najmiernejšími možnými prostriedkami.** Veci, na ktoré sa vzťahoval príkaz na domovú prehliadku mal zabezpečiť inak, ako realizovaním samotnej domovej prehliadky.

Požadované údaje a dáta mal primeraným spôsobom žiadať vydať. K tomu ale nepristúpil, pritom ja som sám a dobrovoľne vydal notebook, ako i mobilný telefón a hneď na mieste som všetkým prítomným policajtom povedal, že na tomto konkrétnom, vydávanom notebooku som napísal a zverejnil predmetný status na sociálnej sieti Facebook a trvám na ňom. Vráťane toho, že cez mobilný telefón príspevky na Facebook nedávam, len si ho cez mobil niekedy prezerám a že všetky príspevky na Facebooku som realizoval len cez vydaný notebook. Od Kochlica **ani pred začiatkom domovej prehliadky**, ani počas celého úkonu už v byte nezaznela výzva na dobrovoľne vydanie vecí resp., že by chcel požadované veci a informácie zabezpečiť menej invazívnym spôsobom, ako domovou prehliadkou. Rovnako **bolo povinnosťou vyšetrovateľa (lebo veci som hneď vydal dobrovoľne), zabezpečiť na úkon znalca technika**, aby ten mohol priamo na mieste „vytiahnuť“ dáta, ktoré považoval za potrebné (viď príkaz na domovú prehliadku) a to bez zaistenia aktuálnych vecí (lebo neboli navyše potrebné pre trestné konanie, keďže k autorstvu statusu sa hlásim).

Ak by alternatíva s „vytiahnutím“ dát nebola technicky realizovateľná, napríklad pre ich veľký rozsah, vtedy je povinnosťou vyšetrovateľa vyzvať osobu na vydanie vecí a až po negatívnej reakcii na takúto výzvu, by teoreticky mohol pristúpiť k realizácii príkazu na domovú prehliadku resp. k odňatiu vecí, ak by už neexistovalo iné, menej invazívne riešenie.

V posudzovanom prípade Kochlic, okrem toho, že nemal realizovať domovú prehliadku, lebo na ňu nebol dôvod. Postupoval navyše nezákonne aj pri jej samotnej realizácii. Nevyzval ma na dobrovoľné vydanie dát v prítomnosti znalca-technika, resp. na vydanie vecí (notebooku a mobilu), ale hneď začal s realizáciou domovej prehliadky, pritom som všetky relevantné veci po jeho nezákonnom vstupe do bytu vydal dobrovoľne a sám a ďalšie veci prítomní policajti ani nehládali. **Opäť nezákonne na pokyn Kochlica, fotografovali všetky miestnosti bytu.** Od momentu môjho dobrovoľného vydania vecí, bolo povinnosťou Kochlica ukončiť domovú prehliadku, lebo odpadol, neexistoval dôvod na jej pokračovanie.

Veci, ktoré som dobrovoľne vydal neboli a ani nie sú pre dané trestné konanie dôležité a nemajú dôkaznú relevanciu, keďže status som nepopieral. Kochlic postupoval evidentne extrémne nezákonne už tým, že dával prokurátorovi podnet na podanie návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku, lebo pre účely tohto konania je relevantné posúdenie obsahu statusu a nie jeho autora, ktorým som ja a Kochlic dovtedy viedol konanie len pre prečin za vyjadrenie názoru, nie za hanobenie národa.

Navyše informácie mnou publikované 25.02.2022 na sociálnej sieti Facebook nie sú dohľadateľné na mojom notebooku a už vôbec nie na mojom mobilnom telefóne, z ktorého príspevky na Facebook som nikdy nepublikoval. Pritom je všeobecne známe, že publikované informácie sú uložené na serveroch spoločnosti Meta (MetaPlatformsIrelandLimited) – prevádzkovatelia sociálnej siete Facebook, od ktorej si bez problémov mohol vyšetrovateľ potrebné informácie vyžiadať, okrem iného napr.:

- Dátum a čas publikovania príspevku
- Obsah príspevku
- Prípadné modifikácie príspevku, t. j. históriu zmien príspevku
- Autor uverejnenia príspevku, prípadne účet pod ktorým osoba príspevok uverejnila
- Adresa uverejnenia príspevku (IP adresa, miesto uverejnenia)
- Informácie o zariadení, z ktorého bol príspevok uverejnený (typ, model zariadenia, verzia prehliadača, verzia operačného systému, cookies a pod.)

Dátum a čas, kedy bol príspevok vymazaný a kým bol vymazaný jednoducho nie je možné zistiť z údajov uložených v mojom počítači.

Od spoločnosti Meta (MetaPlatformsIrelandLimited) si mohol vyšetrovateľ dané informácie vyžiadať.

Je notoricky známe, že v pamäti môjho počítača, hore uvedené informácie nemôžu byť uložené (po 3 mesiacoch od uverejnenia príspevku). Nakoľko príspevok na Facebook sa publikuje prostredníctvom webového prehliadača a publikované informácie sa ukladajú priamo na webovú stránku prevádzkovateľa a sú uložené na serveroch prevádzkovateľa. **Rozhodne nie na mojom počítači.**

Ešte pred realizáciou domovej prehliadky Kochlic vydal uznesenie o vznesení obvinenia pre prečin schvaľovania trestného činu podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. a navyše i za trestný čin hanobenia národa rasy a presvedčenia v zmysle § 423 ods. 1 Tr. zák. **Kvalifikáciu skutku** i za trestný čin hanobenia národa rasy a presvedčenia pritom **účelovo rozšíril až po 27.02.2022, aby odôvodnil vecnú príslušnosť Prezídia Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania, ako aj Úradu špeciálnej prokuratúry**, hoci ani jediným dôkazom, jediným slovom nedokumentoval, že som hanobil Ukrajincov ako národ. Rovnako som nikdy neschvaľoval v minulosti a ani v súčasnosti žiaden trestný čin.

V zmysle Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

čl. 10 ods. 1 každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

čl. 17 nič v tomto Dohovore sa nemôže vykladať tak, akoby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi **akékoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu**, než to Dohovor ustanovuje.

V článku 10 **Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd** je zakotvená sloboda slova, resp. sloboda prejavu, ktorá má nezastupiteľný význam pre riadne fungovanie demokratickej spoločnosti v nasledovnom znení: "Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. "Dohovor v článku 10 ods. 2 určuje, za akých podmienok môže byť výkon slobôd obmedzený alebo sankcionovaný, pričom takéto obmedzenie sa môže vykonať iba na základe zákona, musí byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, a v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzaniam nepokojov a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôležitých informácií alebo zachovanie autority a nestrannosti súdnej moci. **Základné princípy posudzovania toho, či je zásah do slobody prejavu "nevyhnutný v demokratickej spoločnosti"** v zmysle článku 10 ods. 2 Dohovoru sú vyjadrené v rozhodnutí ESLP vo veci **Perincek v. Švajčiarsko z roku 2015**, v ktorom súd uviedol: "Sloboda prejavu je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti a jednou zo základných podmienok pre jej pokrok a pre sebarealizáciu každého jednotlivca. Nevzťahuje sa iba na informácie alebo myšlienky, ktoré sú prijímané priaznivo alebo považované za neškodné alebo je k nim zaujímavý ľahostajný, postoj, ale aj také, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo určitú časť obyvateľstva. Také sú požiadavky pluralizmu, tolerancie a znášanlivosti, bez ktorých nemôže demokratická spoločnosť existovať". Z tohto citátu vyplýva, že aj expresívny prejav môže byť za istých podmienok chránený. V článku 17 Dohovoru je totiž z pohľadu slobody prejavu dôležité ustanovenie s názvom "Zákaz zneužitia práv", kedy *"Nič v tomto dohovore sa nemôže vykladať tak, akoby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi akékoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu, než tento Dohovor ustanovuje."* Na základe tohto článku ESLP môže pri posudzovaní sporných nenávisných prejavov tento buď vylúčiť spod ochrany dohovoru konštatujúc, že ide o zneužitie slobody prejavu v zmysle menovaného článku 17, alebo posúdiť, či bolo obmedzenie slobody prejavu v súlade s podmienkami stanovenými v článku 10 ods. 2 Dohovoru. Z rozhodnutia ESLP zo 29.05.2007 vo veci **Kern v. Spolková republika Nemecko**, kedy namietaný zásah odvolacieho súdu v Šlezvicku- Holštajnsku do slobody prejavu štátneho zamestnanca, ktorý vydal tlačovú správu, kde schvaľoval útok na Svetové obchodné centrum v New Yorku s textom: *"Ako dlho môže človek pokračovať v terorizme proti ľuďom na celom svete, vyvolávať terorizmus, sponzorovať občianske vojny, uplatňovať sankcie voči ľuďom atď. tak ako to Amerika robila po desaťročia za tým účelom, aby ich dostala na kolena v záujme sionistickej oligarchie, aby sa situácia skončila skutkom oslobodenia namiereným proti USA, ktorý už dlho meškal"*, nebol neprimeraný, ani založený na nadmernom obmedzení slobody prejavu zamestnanca, vo verejnej správe, nakoľko štátna služba je garantom ústavy a demokracie.

Skutočným dôvodom a motívom iniciovania nariadenia domovej prehliadky bolo zaistenie technických prostriedkov, aby **mi boli do nich simulačne vnesené neexistujúce údaje za účelom vyfabrikovania kompromitácie mojej osoby**. Ďalším cieľom vydania príkazu na

nezákonnú, nedôvodnú a nepotrebnú domovú prehliadku bolo i **zabezpečenie „de facto“ násilného vstupu do súkromného bytu za asistencie polície, ktorú Kochlic zneužil aj na moje nezákonné a nedôvodné zadržanie** (absolútne nezmyselný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorý vyšetrovateľ pri zadržaní ničím nešpecifikoval a ani len náznakom sa nevyjadril z čoho mala u mňa prameniť obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti) a **na doručenie uznesenia o vznesení obvinenia** (ktoré sa malo doručovať poštou, ktorú ja od štátnych orgánov riadne preberám).

Zaujatosť v úplnej nahote preukázal, keď pokračoval v domovej prehliadke i napriek tomu, že aktuálny notebook a mobilný telefón, ktoré súviseli s mojou internetovou sociálnou sieťou Facebook a príspevkom z 25. 2. 2022 som dobrovoľne vydal, čím nepochybne odpadol dôvod i nezákonne realizovanej domovej prehliadky.

V zmysle čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neludskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Podľa Ústavy

čl. 20 ods. 2 domová prehliadka je prípustná len v súvislosti s trestným konaním, a to na písomný a odôvodnený príkaz sudcu. Spôsob vykonania domovej prehliadky ustanoví zákon.

čl. 13 ods. 4 pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Orgány činné v trestnom konaní sú povinné i pri obmedzení vlastníckeho práva a práva na súkromie fyzických osôb realizáciou domovej prehliadky, takýto úkon vykonať len pre presne určený cieľ. Zároveň s poukazom na zásadu primeranosti, vhodnosti a proporcionality je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní, aby počas vedenia trestného konania boli akékoľvek ich zásahy do základných práv a slobôd realizované, čo najmiernejším možným spôsobom a aby sa k úkonom, ako napr. odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky či domová prehliadka ale aj iné, pristupovalo ako k posledným/krajným možným riešeniam, ak iné zabezpečenie vecí, dôkazov resp. informácií pre účely trestného konania nie je možné.

V zmysle § 104 ods. 1 Tr. por. domovú prehliadku, osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku **možno vykonať len po predchádzajúcej výzve** toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

Kochlic ma v intenciách § 104 ods. 1 Tr. por. nevyzval na dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

Do bytu bez predchádzajúcej výzvy vstúpilo asi 8 policajtov (z 5 kukláči), dvaja samopalníci stáli pred vchodovými dverami.

Zaujatosť v úplnej nahote preukázal, keď pokračoval v domovej prehliadke i napriek tomu, že aktuálny notebook a mobilný telefón, ktoré súviseli s mojou internetovou sociálnou sieťou Facebook a príspevkom z 25.02.2022 som dobrovoľne vydal, čím nepochybne odpadol dôvod domovej prehliadky.

Zjavne v hrubom rozpore s Ústavou a Dohovorom o základných ľudských právach a slobodách Kochlic svojvoľne a šikanózne pokračoval v zásahu do mojich práv na ochranu súkromia a nedotknuteľnosť obydľia a tiež mojej manželky a dcér Tamary a Kataríny, keď už po mojom upozornení, že pácha trestnú činnosť potom, lebo som dobrovoľne odovzdal notebook a mobilný

telefón nariadil ešte prehľadávanie a fotografovanie všetkých izieb bytu – obývačky, kuchyne, spálne, kúpeľne, chodby a záchoda. Očividne už po mojom upozornení, že pácha trestnú činnosť.

V zaistenom notebooku a mobile sa nachádzajú citlivé údaje a informácie osobného súkromného charakteru, ktoré nesúvisia s predmetom domovej prehliadky, účelom ktorej bolo získanie iba dát alebo komunikácie, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace užívateľským profilom s menom „Štefan Harabin“, vytvorenom na sociálnej sieti Facebook s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>, resp. dát alebo komunikácie, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace s príspevkom, ktorý bol 25.02.2022 v čase o 15:20 hod uverejnený na internetovej sociálnej sieti Facebook, v rámci verejného prístupného užívateľského profilu s menom „Štefan Harabin“ s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>.

Podľa Ústavy

čl. 19 ods. 2 každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

čl. 22 ods. 1 listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú.

čl. 22 ods. 2 nikto nesmie porušiť listové tajomstvo ani tajomstvo iných písomností a záznamov, či už uchovávaných v súkromí, alebo zasielaných poštou, alebo iným spôsobom; výnimkou sú prípady, ktoré ustanoví zákon. Rovnako sa zaručuje tajomstvo správ podávaných telefónom, telegrafom alebo iným podobným zariadením.

čl. 13 ods. 4 pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

V kancelárii NAKA, kde ma Kochlic vypočúval, sa na nástenke medzi extrémistickými nacistickými symbolmi nachádza i hákový kríž banderovského bataliónu Azov, ktorý verejne podporovali, okrem iných tiež Heger, Naď, Matovič, Korčok a ich záhadne Kochlic trestne nestíha. Nestíha ani tých, ktorí sa verejne zdravia nacistickým pozdravom „Sláva Ukrajine“, ktorý je adekvátny pozdravu „Heil Hitler“.

[\(Zábery z prepustenia poslednej skupiny militantov z Azovstalu boli zverejnené - TRK Zvezda News, 20.05.2022 \(tvzvezda.ru\)\)](#)

Video ukazuje prehliadku odovzdaných väzňov, ruskí vojaci ich tiež kontrolujú na prítomnosť nacistických tetovaní.)

V trestnom procese pritom platí zásada ex offio, ktorá Kochlicovi ukladá úradnú povinnosť stíhať všetkých páchatelov trestnej činnosti aj bez podania trestného oznámenia. V pozícii Kochlica – vyšetrovateľa sa očividne sprítomňuje buď rozdvojená osobnosť (schizofrénia) alebo kriminálno-diskriminačne selektívny výber spočívajúci v tom, že kritikov Sorosa stíha za neexistujúcu trestnú činnosť a reálnych páchatelov trestnej činnosti spočívajúcej v podpore a velebení ukronacistických banderovcov na Ukrajine úmyselne nestíha.

Kochlic politicko-korupčnú servilitu Sorosovi preukázal aj obsahom samotného odôvodnenia obviňujúceho uznesenia, ktoré ma síce 19 strán, ale na relevantné trestné právo k aktuálnemu skutku sa viažu maximálne dve strany aj to, nie v rovine konkretizácie dôkazov a ani ich hodnotenia v smere preukázania, čo i len podozrenia z trestnej činnosti.

Ide o politický pamflet, v ktorom sú nie právne záväzné, ale len a iba politické deklarácie a vyhlásenia medzinárodných inštitúcií a citáty slovenských politikov podporujúcich banderovský nacistický režim na Ukrajine, ktorý sa dostal k moci v roku 2014 ozbrojeným neústavným pučom.

Vyjadrené očividne preukazuje, že pred uznesením o vznesení obvinenia v prípravnom konaní, boli robené Kochlicom nezákonné aktivity.

Právo nemôže byť založené na neprávě, lebo aj tu platí zásada plodov z otráveného stromu.

Nad rámec konštatovaného prikladám i právnu argumentáciu dokladajúcu, že keby do vznesenia obvinenia bolo všetko realizované zákonným spôsobom, prečiny schvaľovania trestného činu podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. a hanobenia národa rasy a presvedčenia v zmysle § 423 ods. 1 Tr. zák. som nespáchal, lebo neboli splnené zákonné znaky týchto prečinov.

Podľa Charty Organizácie spojených národov

čl. 39 Bezpečnostná rada určí, či ide o ohrozenie mieru, porušenie mieru alebo o útočný čin a odporučí, alebo rozhodne, aké opatrenia sa majú robiť podľa článkov 41 a 42, aby bol zachovaný medzinárodný mier a bezpečnosť.

čl. 51 Ak dôjde k ozbrojenému útoku proti členovi Organizácie Spojených národov, nijaké ustanovenie tejto Charty neprekáža prirodzenému právu na individuálnu alebo kolektívnu sebaobranu, kým Bezpečnostná rada neurobí potrebné opatrenia na zachovanie medzinárodného mieru a bezpečnosti. Opatrenia urobené členmi organizácie pri vykonávaní tohto práva sebaobrany sa oznámia ihneď Bezpečnostnej rade a nijako sa nedotýkajú touto Chartou určenej právomoci a zodpovednosti Bezpečnostnej rady podnikat' v každom okamihu také akcie, aké považuje za potrebné na udržanie a obnovenie medzinárodného mieru a bezpečnosti.

čl. 103 Ak by došlo k stretu záväzkov Organizácie Spojených národov podľa tejto Charty s ich záväzkami podľa akejkoľvek inej medzinárodnej dohody, majú prednosť záväzky podľa tejto Charty.

Kochlic ma obvinil nesporne účelovo, za názor z ideologických dôvodov. Použitie ustanovení medzinárodného práva v odôvodnení obviňujúceho uznesenia vyšetrovateľom je neodborné a očividne politicky motivované. **Ustanovenia Rímskeho štatútu medzinárodného trestného tribunálu sa môžu aplikovať výlučne iba a len po predchádzajúcom rozhodnutí Bezpečnostnej rady OSN o tom, či ide o niektorý zo skutkov uvedených v čl. 39 Charty OSN.**

Vyšetrovateľ sa síce odvoláva na Chartu OSN, ale úmyselne všetky jej ustanovenia nevykladá vo vzájomnej systematickej súvislosti. Ním použitý čl. 51 je súčasťou Charty OSN v kapitole až pod názvom **„Kapitola VII, Akcie v prípade ohrozenia mieru, porušenia mieru a útočných činov“.** **Táto kapitola sa nie náhodou začína čl. 39, ktorý stanovuje, že jedine Bezpečnostná rada určí, či ide o ohrozenie mieru, porušenie mieru alebo o útočný čin a**

Bezpečnostná rada OSN v danom prípade doteraz neoznačila špeciálnu vojenskú operáciu Ruskej federácie (ďalej „RF“) na Ukrajine za ohrozenie mieru, porušenie mieru alebo za útočný čin. Následné použitie čl. 51 Charty OSN, ako odôvodnenie obvinenia vyšetrovateľom z prečinu schvaľovania trestného činu spáchaného Putinom, je preto potom zjavne Kochlicovou svojvoľnou nezákonnosťou, lebo to nie možné ani v zmysle medzinárodného práva, ale a ani podľa práva Slovenskej republiky. RF pritom oficiálne informovala Bezpečnostnú radu OSN o začatí špeciálnej vojenskej operácie na Ukrajine.

V zmysle článku 103 Charty OSN majú jej ustanovenia záväznú a definitívnu prednosť pred

akýmkoľvek inými ustanoveniami iných zmlúv, ktoré vznikli v čase po prijatí Charty OSN.

Odvolať sa na vyšetrovateľa na ustanovenia tzv. Rímskeho štatútu medzinárodného trestného súdu a jeho dodatku, nemá právnu relevanciu a prednosť pred čl. 39 a 103 Charty OSN, práve z vyššie vyjadreného dôvodu. **Ustanovenia „Rímskeho štatútu medzinárodného trestného súdu bez predchádzajúceho rozhodnutia Bezpečnostnej rady OSN o tom, či ide o nejaký „akt agresie“, sú právne nepoužiteľné.**

Z vyjadreného je nesporné, že schvaľovania trestného činu podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. som sa nemohol dopustiť.

Vyšetrovateľ ma obvinil i z prečinu podľa § 423 ods. 1 Tr. zák. bez skutkového základu. Pritom ani jeden formálny znak tohto prečinu v ním opísaných skutkových okolnostiach nijako nezodpovedá označeniu „nacisti“. Použitá právna kvalifikácia v napadnutom uznesení je preto právne irelevantná. Ak vyšetrovateľ uvádza, že mnou použitý výraz „nacisti“ vo vzťahu k nezákonným predstaviteľom vlády v Kyjeve, ktorí verejne podporujú nacizmus a fašizmus, jeho historických predstaviteľov a symboly, napĺňa formálne znaky skutkovej podstaty prečinu v zmysle § 423 Tr. zák., potom nepozná všetky rozhodujúce fakty z diania na území súčasnej Ukrajiny.

„Národ“ nerovná sa „nacizmus“, to sú rozdielne pojmy. „Rasa“ nerovná sa „nacizmus“, to sú dva rozdielne pojmy. A nakoniec „presvedčenie“ nerovná sa „nacizmus“.

Národ je historicky vzniknuté spoločenstvo ľudí vytvorené pôsobením rôznych faktorov, ako sú spoločné územie, kultúra, jazyk, hospodárska história, psychika, náboženstvo a podobne, a ktoré má spravidla vôľu tieto spoločné faktory brániť či rozvíjať.

Ludská rasa je bio-kultúrna klasifikačná jednotka, ktorá prepája biologické znaky (napr. sfarbenie kožného pigmentu) so sociálno-kultúrnymi znakmi (napr. farba pleti ako sociálny konštrukt). Neexistuje jednotná, všeobecne prijímaná odborná definícia rasy ani všeobecne prijímané kritériá, na podklade ktorých by bolo možné ľudské populácie zaradiť do rás. Rasy sa preto chápu ako „nejasné množiny“ a preto si každý odborník vyberá, prikláňa sa alebo preferuje nejakú konkrétnu definíciu. Možno povedať, že rasa je zoskupenie ľudí založené na zdieľaných fyzických alebo sociálnych kvalitách do kategórií, ktoré sú spoločnosťou všeobecne považované za odlišné. Základné rasy, tzv. veľké rasy sú europoidná (synonymá: kaukazská rasa, eurázijská rasa, europoidi, biela rasa), mongoloidná rasa (synonymá: žltohnedá rasa, mongoloidi) a negroidná rasa (synonymá: čierna rasa, ekvatoriálna rasa).

Presvedčenie je názor, ktorého správnosť človek pokladá za nespornú. Nacizmus a fašizmus je však medzinárodne uznaná, Norimberským súdom odsúdená ideológia, obsahujúca aj rasizmus aj genocídu a vyvražďovanie iných národov. O takéto kruté vyvražďovanie išlo a ide aj v prípade vraždenia a bombardovania civilných obyvateľov ruskej národnosti žijúcich v Luhanskej a Doneckej republike a v mnohých iných oblastiach Ukrajiny zo strany režimu v Kyjeve.

Nacizmus vznikol spojením koncepcie fašistického štátu (zahrňujúci vodcovský princíp) a rasistických teórií o nadradenosti árijskej rasy a o pokroku cez konflikt medzi vyššou a nižšou rasou, riešený podrobením či likvidáciou nižšej rasy. Nacistická ideológia ďalej čerpá zo socializmu (privlastňuje si prvky kolektivismu či sociálnej demagógie vyhovujúcej nižším vrstvám), antibolševizmu (vyhovujúci vyšším vrstvám), nacionalizmu (umožňujúci získať podporu konzervatívnych síl) a antisemitizmu. Filozofická podstata nacizmu obsahuje prvky výrazného iracionalizmu, okultizmu a ezoterizmu.

Nacizmus alebo národný socializmus alebo hitlerizmus (nem. Nationalsozialismus, Nazismus; slovo

nacizmus vzniklo skrátením výrazu národný socializmus) je totalitná ideológia oficiálne uplatňovaná diktatúrou v Nemecku v rokoch 1933 – 1945 (tzv. Tretia ríša) prostredníctvom NSDAP (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei) vedenej Adolfom Hitlerom. Nacistická ideológia kombinuje koncepciu fašizmu a rasizmu, vychádza tiež z krajného nacionalizmu a niektorých prvkov socializmu. Nacizmus je považovaný za krajne pravicovú formu politiky, ale niektorí neoliberálni autori (napr. F. A. Hayek) ho zaraďujú k ľavici, ako radikálne vyústenie socializmu.

Práve citovaný článok 51 Charty OSN dal právo Luhanskej a Doneckej republike požiadať o pomoc kohokoľvek, aj Ruskú federáciu obzvlášť z dôvodu, že v oboch republikách žijú vo veľkom množstve občania RF, ktorí sú legitímnymi držiteľmi pasov RF. RF následne schválila vo svojich príslušných orgánoch moci, vrátane Ruskej štátnej dumy parlamentu) použitie ruských vojsk mimo územia RF. Navyše špeciálna vojenská operácia RF bola definovaná ako oslobodenie od fašistickej propagandy, demilitarizovanie Ukrajiny a tým zastavenie vojenskej hrozby uvedeným republikám a samotnej RF zo strany Ukrajiny. To je v plnom súlade s obsahom článku 51 Charty OSN.

V tejto súvislosti preto zdôrazňujem nespornú časovú postupnosť ukrajinských udalostí, ktoré som mal na mysli, keď som písal facebookový príspevok.

V roku 2014 došlo na Ukrajine, za podpory USA a iných západných štátov k protiústavnému násilnému štátnemu prevratu (podporil ho osobne i Lipšic účasťou na kyjevskom majdane), ktorému sa vtedajšie oblasti Luhanska, Donecka, mesta Sevastopol' a samostatnej republiky Krym odmietli podriaďovať. Nový vojenský režim v Kyjeve začal preto trestný pochod proti uvedeným oblastiam a republike Krym s cieľom zastrašiť a prinútiť ich obyvateľov k poslušnosti a uznaniu nezákonného prevratu a vlády. Následné kroky prijatia po všeludovom referende republiky Krym a mesta Sevastopol' do RF prebehli v plnom súlade s ustanoveniami vtedy platnej Ústavy Ukrajiny a v súlade s medzinárodným právom národov na sebaurčenie. (V inom prípade toto právo potvrdil aj medzinárodný súd v Haagu – v prípade Kosova). Nová vláda v Kyjeve, vrátane prezidentov Petra Porošenka a Vladimíra Zelenského podporovali svojimi verejnými prejavmi otvorenú nenávisť voči ruskej populácii Ukrajiny s priamymi výzvami na ich fyzickú likvidáciu s pomocou neofašistických novo vytvorených a západom financovaných trestných vojenských oddielov (napr. Ajdar, Azov) Luhanská a Donecká oblasť sa obe rozhodli v apríli roku 2014 vyhlásiť samostatnosť od Ukrajiny. Po ôsmich rokoch neustáleho bombardovania, najmä civilných cieľov uvedených oblastí zo strany režimu v Kyjeve sa RF rozhodla oficiálne uznať obe republiky ako samostatné štáty. Vzápätí oficiálne požiadali RF o ochranu a pomoc pred útokmi nacistických a fašistických oddielov proti ich vlastným občanom. Vzhľadom na to, že v priebehu spomínaných ôsmich rokov vojny Kyjeva proti vlastným občanom sa teror nacistických oddielov a pravidelnej armády Ukrajiny stupňoval, mnohí občania týchto oblastí v medzičase požiadali o ruské občianstvo alebo sa odsťahovali za prácou do Ruska. Z hľadiska medzinárodného práva má RF právo chrániť vlastných občanov pred vojenskou alebo inou hrozbou kdekoľvek na svete. Rovnako nové, RF oficiálne uznané štátne útvary, Luhanská a Donecká republika, využili právo v súlade s článkom 51 Charty OSN požiadať v prípade vojenských útokov Kyjevského nacistického režimu o ochranu iný štát, celkom prirodzene RF. Vedenie RF, po schválení použitia vlastných vojenských síl mimo územia RF v parlamente (Ruskej štátnej Dume) sa preto rozhodlo prikrčiť k špeciálnej vojenskej operácii s cieľom ochrany obyvateľstva a súčasne k odstráneniu hrozby voči samotnej RF formou demilitarizácie a denacifikácie Ukrajiny. RF v súlade s Chartou OSN oficiálne informovala Bezpečnostnú radu OSN o svojej špeciálnej vojenskej operácii na území Ukrajiny.

Pre úplnosť treba pripomenúť, že už v roku 1991 vtedajší generálny tajomník OSN, verejne informoval, že nová samostatná Ukrajina po oddelení sa od bývalého Sovietskeho zväzu nemá stále vyznačené a uznané hranice vlastného územia. Formálne a právne je takýto akt nevyhnutný na stanovenie zodpovednosti štátu za vládu nad svojim územím a obyvateľstvom.

Trestanie za názor iba preto, že sa názor momentálne nehodí, resp. nevyhovuje súčasnej politickej reprezentácii, je absurdné a trestnoprávne nemožné.

V danej veci som mal spáchať prečin **hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.**

Jedným zo zákonných znakov prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je zo strany páchatela **verejne hanobenie niektorého národa**.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za úmyselný prečin je bezpečné zistenie aj toho, či konanie obvineného nesie všetky znaky zavinenia v zmysle Trestného zákona.

Záver o prítomnosti zavinenia v zmysle Trestného zákona, a v akej forme (§ 15 Tr. zák.), je nepochybne záverom právnym. Tento právny záver o subjektívnych znakoch prečinu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach vyšetrovateľa vyplývajúcich z dokazovania rovnako, ako záver o objektívnych znakoch prečinu.

Skutočnosti duševného (psychického) života významné pre právny záver o tom, či tu je zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania práve tak ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky prečinu.

Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o zavinení, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkazovému prostriedku, ale na zavinenie a jeho formu treba usudzovať zo všetkých okolností, za ktorých mal byť prečin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska.

Vyšetrovateľ v obviňujúcom uznesení v závere skutkovej vety výroku o vine, **bez toho, aby sa to nachádzalo v príspevku na Facebooku**, iba sám svojvoľne konštatoval, že „....a zároveň verejne hanobil ukrajinský národ.“

Na strane 20, ods. 3, tretia veta, odôvodnenia Kochlic hovorí: „ V prípade obv. JUDr. Štefana Harabina mám za to, že tento si musel byť vedomý toho, že svojimi vyjadreniami o Ukrajincoch ako o nacistoch, hrubo urazil ukrajinský národ“, hoci v mojom príspevku sa nenachádza použitie slovného spojenia, resp. vyjadrenia: „....o Ukrajincoch ako o nacistoch....“

Následne, potom Kochlic cez vlastnú interpretáciu dotknutého príspevku dospel aj ku k záhadnému, ale žiadnym dôkazom nedokumentovanému skutkovému zisteniu, „nekonkrétneho hanobiaceho správania ukrajinského národa“ a tiež o naplnení „subjektívnej stránky prečinu hanobenia národa rasy a presvedčenia.

Aby interpretácia zavinenia pôsobila aspoň formálne hodnoverne a zapadla do aplikovanej výkladovej konštrukcie, úmyselne a zjavne účelovo ušlo pozornosti vyšetrovateľa, že slovné spojenia: „Zastavenie nacistov.....,pacifikovať nacistov.....,dal nacistom na Ukrajine reverzný plyn.“, ktoré som použil v príspevku na Facebooku, sa vždy a striktne viažu na ďalšiu časť textu, ktorá označuje tých ktorí sú nacisti na Ukrajine, t. j. tých ktorí: „od roku 2014 zavraždili 15 tisíc vlastných civilistov, len pre ich ruskú národnosť....“. A ktorých som považoval a aj stále považujem za nacistov.

Ak, by vyšetrovateľ „vošiel do mojej mysle“ pri koncipovaní príspevku na Facebook, určite by nezistil medzi mojimi myšlienkovými pochodmi, ktoré ma viedli k napísaniu príspevku, prítomnosť „vedomia toho, že svojimi vyjadreniami o Ukrajincoch ako o nacistoch, hrubo urážam ukrajinský národ“.

Skutkové závery vyšetrovateľa sú zjavne arbitrárne (svojvoľné), pretože zo získaných dôkazov nebolo

možné dospieť k záveru o tom že som sa prečinu dopustil. Takýto skutkový záver je totiž v extrémnom nesúlade s doteraz vykonanými dôkazmi.

Zo zásady spravodlivého trestného konania vyplýva potreba vopred neprikladať osobitný význam konkrétnemu dôkazovému prostriedku, ale na zavinenie a jeho formu treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol prečin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska.

Základnou požiadavkou spravodlivého procesu vyplývajúcou z prezumpcie neviny je, aby vina obvineného bola preukázaná, pokiaľ ide o každý znak prečinu (aj „znak verejne hanobí ukrajinský národ“) bez rozumných pochybností, či mimo rozumnú pochybnosť. Za rozumnú pochybnosť je potom považovaná taká pochybnosť, ktorá by spôsobila, že vyšetrovateľ po starostlivom, objektívnom a neustrannom zhodnotení všetkých dôkazov, by bol tak nerozhodný, že by nemohol povedať, že získal ustálené presvedčenie o vine páchatela. Je to taká pochybnosť, ktorá by u rozumnej osoby zapríčinila, že by zaváhala alebo zastavila sa pri vybavovaní dôležitejšej životnej udalosti. Samozrejme nemôže ísť len o imaginárnu pochybnosť, ani pochybnosť založenú iba na rozmare alebo určitej nálade, či na domnienke alebo dohade.

Naplnenie znaku skutkovej podstaty prečinu **hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.** „konkrétne slovo hanobiaceho správania ukrajinského národa “ v danej veci nie je preukázané ani jediným priamym dôkazom.

Zo zásady spravodlivého trestného konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku uznesenia o vine zo spáchania skutku naplňujúceho prečin zodpovedalo požiadavke preukázania zákonných znakov prečinu mimo rozumných pochybností. Ak v odôvodnení výroku uznesenia o vine vo vzťahu k niektorému zo zákonných znakov prečinu absentuje preskúmateľnosť, potom je takéto rozhodnutie z hľadiska spravodlivého trestného konania neudržateľné. Zo zásady spravodlivého procesu fair trial vyplýva, aby uznesenie bolo a aj sa javilo spravodlivé, musí byť koherentné a presvedčivé.

Nie je možné jednoducho prijať predstavu, že by ktorýkoľvek orgán činný v trestnom konaní, vrátane súdu mohol vedieť, čo si autor myslel, čo sledoval alebo, čo chcel dosiahnuť počas vyslovenia určitých výrokov, názorov resp. slovných spojení.

Napokon ani z obsahu samotného slovného spojenia „„Zastavenie nacistov.....,pacifikovať nacistov.....,dal nacistom na Ukrajine reverzný plyn.“, ktoré som použil v príspevku na Facebooku sa vždy a striktne viažu na ďalšiu časť textu, ktorá označuje tých, ktorí sú nacisti na Ukrajine, t. j. tých ktorí: „od roku 2014 zavraždili 15 tisíc vlastných civilistov, len pre ich ruskú národnosť....“. A ktorých som považoval a aj stále považujem za nacistov.“ logicky, objektívne, ale ani reálne nevyplýva spoľahlivý záver o tom, že by som verejne hanobil ukrajinský národ.

Naopak práve z vykonaných dôkazov bolo už teraz bez najmenších pochybností preukázané, že moja snaha a motivácia smerovala poukázať vždy iba a len na tých ktorí: „od roku 2014 zavraždili 15 tisíc vlastných civilistov, len pre ich ruskú národnosť....“. A ktorých som považoval a aj stále považujem za nacistov.

Nezávislosť rozhodovania vyšetrovateľa sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Súčasťou práva na riadne trestné konanie je povinnosť vyšetrovateľa presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, tak aby bol zrejmý vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi úvahami na strane druhej.

Argumentácia vyšetrovateľa obsiahnutá v odôvodnení nesmie byť nekoherentná, nekonzistentná. Musí dbať na celkovú presvedčivosť, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí a závery ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli prijateľné, racionálne spravodlivé a presvedčivé.

Z doterajších dôkazov vyšetrovateľ ani pri najväčšej snahe nemohol vyvodiť spoľahlivý záver o tom, „že by som verejne hanobil ukrajinský národ.“ Nie je prítomný, čo i len jediný priamy či nepriamy dôkaz smerujúci k preukázaniu motívu a zavinenia ako základných postulátov subjektívnej, ako ani objektívnej stránky prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia. **Vyšetrovateľ vychádzal iba z vlastného, zjavne „svojvoľného výkladu“ obsahu príspevku na Facebooku, ktorý navyše sám slovné dopĺňal tým, čo som na adresu ukrajinského národa nikdy nepovedal.** Za tejto dôkaznej situácie oprel svoje závery o naplnení formálneho znaku prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia „verejne hanobil ukrajinský národ“ a subjektívnej stránky prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia **iba na predpoklade, domnienke, resp. na interpretačnej špekulácii svojvoľne skutkovo doplnenej.**

Akceptácia o naplnení znaku prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia „verejne hanobil ukrajinský národ“ a subjektívnej stránky prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia na základe predpokladu, domnienky vyznievajúcej absolútne v môj neprospech, je právne neprijateľná, nielen vzhľadom na možnosť jej vyvrátiteľnosti, ale i v trestnom práve vylúčenej možnosti výkladu pochybnosti v neprospech obvineného (obligatórna aplikácia zásady „in dubio pro reo“.).

Kochlic od samého začiatku v danej veci je vo vzťahu k mojej osobe nesporne extrémne zaujatý a bez zábran robil a zjavne ďalej i robí procesné úkony, ktorými hrubým, násilným a agresívnym spôsobom zasiahol nielen do mojich základných ľudských práv a slobôd, ale aj mojich rodinných príslušníkov.

Na neprávne nemôže byť právo (základná axióma v trestnom procese platná už tisícročia), preto pokiaľ by sa **Úrad inšpekčnej služby** chcel vyhnúť tomu, že trestnú činnosť Kochlica nebude stíhať, iba pripomínam, že v tomto smere **za úmyselne krytie očividnej trestnej činnosti prichádza do úvahy i trestnoprávna zodpovednosť jeho konkrétnych vyšetrovateľov, vrátane úradujúceho riaditeľa.**

Okamžitým nevrátením nezákonne zaistených vecí škoda už v nemalej výške spôsobená nezákonnými rozhodnutiami a nezákonnými postupmi /zásahmi/ Kochlica bude len a len narastať aj pasivitou Úradu inšpekčnej služby, ktorá pri zmene legislatívy retroaktívnym spôsobom bude zosobnená aj vyšetrovateľom Úradu inšpekčnej služby, vrátane jeho riaditeľovi.

V kontexte prezentovaných argumentov je evidentné, že Kochlic, vyšetrovateľ NAKA, v priamom úmysle zneužíval právomoc ako orgán činný v trestnom konaní, v smere zásahu do súkromia môjho a mojej rodiny, absolútne nedôvodne na politickú objednávku ma krivo obvinil z úmyselných trestných činov, čím poškodil moju integritu, moju rodinu, zasiahol do mojej cti a v neposlednom rade chcel zastrašiť mňa ako i ostatné obyvateľstvo (mojím obvinením, zadržaním a brutálnou realizáciou domovej prehliadky v byte vyslal signál občanom Slovenska, aby ani len neskúšali sa slobodne a verejne vyjadrovať k akýmkoľvek veciam verejným vo forme iného názoru, či pohľadu v kolízii s oficiálnym stanoviskom vlády Slovenska).

Nad rámec vyjadreného iba zdôrazňujem, že celú akciu riadil Lipšic. Vyplýva to z obsahu jeho komunikácie v podcaste na Aktuality.sk vo videu s redaktorom Hanákom počas víkendu pred vykonaním domovej prehliadky, keď verejne spoločne vyzývali NAKA, aby zaklopala na dvere Harabinovi za status o Putinovi (<https://youtu.be/OVa2G05b6e4>).

Uvedené trestné oznámenie v plnom rozsahu vypracoval JUDr. Štefan Harabin.

JUDr. Štefan Harabin

v zast. JUDr. Jánom Foltánom

[ZDROJ](#)